

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 27 sierpnia 2024 r.

D/KO.UH.8361.64.2024
ZPO

Jolanta Szustakowska
PHU JAGO-PLUS
ul. Konińska 4
62-700 Turek

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Jolantę Szustakowską, działającą pod firmą: PHU JAGO-PLUS Jolanta Szustakowska, ul. Konińska 4, 62-700 Turek, NIP 9680378965, karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) jest zobowiązana uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:
96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził w dniach od 21 do 24 maja 2024 r., kontrolę w sklepie żelaznym „MAJSTER BUDOWLANE ABC”, ul. Główna 9, 62-571 Stare Miasto, prowadzonym przez przedsiębiorcę Jolantę Szustakowską, działającą pod firmą: PHU JAGO-PLUS Jolanta Szustakowska, ul. Konińska 4, 62-700 Turek, NIP 9680378965.

W toku kontroli sprawdzono prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży dla 100 partii towarów oferowanych do sprzedaży.

Stwierdzono nieprawidłowość polegającą na niewidocznieniu cen jednostkowych odpowiednio za litr, kilogram lub sztukę, w odniesieniu do 30 partii oferowanych towarów, tj.:

1. Worki łazienkowe z uszami 15 litrów 30 sztuk Anna Zaradna, cena 4 zł,
2. Serwetki gastronomiczne Polpak 17x17 500 sztuk, cena 8,70 zł,
3. Płyn do mycia naczyń Pur Balsam Aloe Vera 450 ml, cena 8,40 zł,

4. Płyn do mycia naczyń Fairy cytryna 450 ml, cena 9,30 zł,
5. Płyn do mycia naczyń Morning Fresh Lemon 450 ml, cena 7,80 zł,
6. Płyn do naczyń Ludwik 925g, cena 9,80 zł,
7. Płyn do naczyń Ludwik miętowy 450g, cena 5,20 zł,
8. Płyn do mycia powierzchni kuchennych Sin Lux 600 ml, cena 10,30 zł,
9. Płyn do mycia zatłuszczonych powierzchni Ludwik 600 ml, cena 9,50 zł,
10. Płyn do mycia zatłuszczonych powierzchni Cif Cleanboost 750 ml, cena 22,60 zł,
11. Płyn do mycia zatłuszczonych powierzchni Cilit Bang 750 ml, cena 23,50 zł,
12. Płyn do czyszczenia kabin prysznicowych Ludwik Active Foam 600 ml, cena 10,50 zł,
13. Płyn do zmywania preparatów nabłyszczających Cleanlux 500 ml, cena 12 zł,
14. Płyn nabłyszczający do PVC i linoleum Sidolux 500ml, cena 14,80 zł,
15. Płyn nabłyszczający do drewna i parkietu Sidolux 500ml, cena 16,40 zł,
16. Płyn do mycia WC Tytan clener max1,2 kg, cena 12,20 zł,
17. Płyn do mycia WC Tytan clener max 700 g, cena 7,90 zł,
18. Płyn do czyszczenia łazienki Cilit Bang 750 ml, cna 14,40 zł,
19. Emulsja do pielęgnacji podłóg samopolyskowa Tytan 450 g, cena 12,50 zł,
20. Szampon do włosów Pantene (mix) 360 ml, cena 24,60 zł,
21. Szampon do włosów Palmolive naturals 2 in 1 Hydra Balance z brzoskwinia 350 ml, cena 13 zł,
22. Szampon do włosów head & shoulders Apple Fresh 400 ml, cena 25,50 zł,
23. Proszek do prania firanek Vanish 400 g, cena 18 zł,
24. Proszek do prania firanek Dato 365 g, cena 14 zł,
25. Proszek do firan Evidur Rein Weiss 600 g, cena 16,70 zł,
26. Nawóz do roślin zielonych florovit 0,55 kg, cena 13 zł,
27. Nawóz do roślin zielonych florovit 0,25 kg, cena 9,60 zł,
28. Nawóz ogrodniczy uniwersalny Azofoska 3 kg, cena 40 zł,
29. Nawóz do borówek i innych roślin kwaśnolubnych florovit 3 kg, cena 40 zł,
30. Nawóz na trawnik Mech Ogród Start 2 kg, cena 23,50 zł.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia, „1. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. 2. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; 2) w cenniku; 3) w katalogu; 4) na obwolutie; 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.”.

Zgodnie z § 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia, „1. Cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy,
- 3) metr – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości,
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni,
- 5) sztukę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

2. W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

3. W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.”.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 26 lipca 2024 r., znak D/KO.UH.8361.64.2024, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo doręczono stronie w dniu 29 lipca 2024 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację dyspozycji art. 10 § 1 Kpa. Strona została ponadto wezwana do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w 2023 roku, co stanowi zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, jedną z ustawowych dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, nakładanej w trybie przepisów ustawy. W odpowiedzi strona za pośrednictwem poczty elektronicznej przedłożyła informację, w szczególności o przychodach za 2023 r., która została dołączona do akt sprawy. Co więcej, strona w piśmie z dnia 31 lipca 2024 r., które załączono do akt sprawy, podniosła między innymi, iż wszystkie nieprawidłowości zostały usunięte.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki, pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w sposób wyżej wskazany, łącznie w przypadku 30 towarów z 100 objętych kontrolą. Zatem w rezultacie nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje

o cenie towaru oraz cenie jednostkowej umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Ten cel powinien przyświecać interpretacji stosowanych przepisów. Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 19 kwietnia 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w sposób wyżej wskazany, w przypadku 30 towarów z 100 objętych kontrolą. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny jednostkowe pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”.

Dokonując zatem oceny stopnia, skali i wagi naruszeń obowiązków ustawowych w zakresie uwidaczniania cen towarów przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował działanie przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązujących przepisów w stopniu umiarkowanym.

Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy łącznie w przypadku 30 towarów z 100 objętych kontrolą. Cena, cena jednostkowa jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie jednostkowej umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględniono, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona, poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, w szczególności wielkość przychodu strony, na podstawie przedłożonej przez stronę informacji, przesłanej elektronicznie, którą załączono do akt sprawy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, **podany w sentencji decyzji**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji

- i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
 3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
 4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
 5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. BA;
3. a/a.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welmitz-Kędra